

ПРОТОКОЛ

№ 533

гр. Пазарджик, 07.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Ненка Цветанкова

при участието на секретаря Наталия Димитрова
Сложи за разглеждане докладваното от Ненка Цветанкова Гражданско дело
№ 20235220103235 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

За ищцовото дружество „К. И. И.“ АД - редовно призовано чрез
процесуалния си представител, не изпращат законов или процесуален
представител.

Постъпила е молба с вх. 5742/05.03.2024 г. от юрк. С. К. -
преупълномощен, с представено пълномощно към молбата, с която моли да
бъде даден ход на делото в тяхно отсъствие. Поддържа изцяло исковата
претенция. В случай, че в о. с. з. бъдат направени допълнителни оспорвания
моли да им бъде даден срок за вземане на становище. Претендира разноси
съгласно представения списък на разноси по чл. 80 от ГПК. В условията на
евентуалност правят възражение за прекомерност на претендираното
възнаграждение на ответната страна.

За ищцовото дружество „Ю. Б.“ АД - редовно призовано чрез
процесуалния си представител, не изпращат законов или процесуален
представител.

СЪДЪТ докладва постъпила молба с вх. № 5830/05.03.2024 г. идентична
по съдържание с молба вх. № 5890/05.03.2024 г. от „Ю. Б.“ АД, чрез юрк. К.
З., надлежно упълномощен с представено пълномощно към молбата, с която
сочи, че няма да има възможност да осигурят процесуален представител,
който да се яви по делото. Изразява становище във връзка с разпореждане №
1420/16.02.2024 г., постановено по настоящото производство. Поддържат

инкорпорираните в ИМ искания по чл. 228, респ. чл. 226 от ГПК. В условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение на ответната страна. Моли да им бъде изпратен незаверен препис от протокола на посочения в молбата електронен адрес.

Ответникът А. А. - редовно призован чрез процесуалния си представител, не се явява, представлява се от адв. А. М. от АК-Пазарджик - надлежно упълномощен с ОИМ.

АДВ. М.: На първо място ще ви моля да не се дава ход на делото. Първата причина е това, че няма произнасяне от страна на съда по направените ни с двата ОИМ, на съответно предявените срещу доверителя ми две ИМ отвода за недопустимост на исковите претенции. Считам, че преди да бъде даден ход на делото следва съдът да се произнесе по така направените отводи за недопустимост и евентуално, тъй като ние считаме, че една от ИМ е задължително недопустима да се прекрати производството по тази ИМ, съответно това определение за прекратяване на производството да се стабилизира и да влезе в сила и едва тогава считам, че следва да се даде ход на делото. В тази връзка, тъй като ние сме изразили становище и по двете искиви претенции, че следва да бъдат прекратени във връзка с това, че има същата претенция, но от друго лице. Считаме, че следва да бъде прекратено производството по по-късно образуваното дело, а именно по претенцията на „Ю. Б.“ АД, тъй като по закон се прекратява, когато пред съда има две висящи дела, прекратява се по-късно заведеният иск в съда. Считаме, че се касае за претенция, която освен по предмет, а именно сключен договор за заем от страна на доверителя ми е с един и същи ищец, тъй като, както е посочено в двете ИМ притезател на вземането е „К. И. И.“ по силата на сключен между него и първоначалния кредитор договор за цесия. В тази връзка това, че е предявен иск и от страна на „Ю. Б.“ АД, този иск се предявява пак в интерес на „К. И. И.“, тъй като „Ю. Б.“ АД действа по силата на закона – ГПК. Действа в силата на процесуален субституент, който действа в интерес на приобретателя „К. И. И. БГ“ ЕАД и в този смисъл е последната молба от страна на „Ю. Б.“ АД, в която изрично е заявено от тях, че правният интерес от предявяване от нейна страна на исковата претенция е обусловен от издадената Заповед за изпълнение да не бъде обезсилена от съда, тъй като подобно развитие би било неблагоприятно за „К. И. И. БГ“ ЕАД. Т.е. за пореден път „Ю. Б.“ АД потвърждава, че действа в интерес на „К. И. И. БГ“

ЕАД. Т. е. „Ю. Б.“ АД не предявява собствени права, то няма и как да предявява по силата на закона. В тази връзка, тъй като се касае за един и същи носител на права и по двете ИМ, а това е „К. И. И. БГ“ ЕАД. В този случай задължително следва да се прекрати производството по по-късно заведената молба, а именно тази от „К. И. И. БГ“ ЕАД по ГРД № 3329/2023 г. В тази връзка, тъй като ние считаме, че производството по тази ИМ следва да се прекрати и тъй като сме направили искане за присъждане на разноси, което поддържаме в настоящото производство и във връзка с това, че в последната си молба от 05.03.2024 г. „К. И. И. БГ“ ЕАД е направило възражение за прекомерност на възнаграждението, ние претендираме адвокатски хонорар в установения с Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения минимум, който с оглед цената на иска от 1700 лв. е 470 лв.

СЪДЪТ намира, че не е налице пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване фактическата страна на спора.

АДВ. М.: Поддържам ОИМ и направените в него оспорвания и доказателствени искания. Оспорваме документите, че са подписани от лицата, посочени като техни автори. Ние съдържание не можем да оспорваме, защото не сме участници. Единствено договор за потребителски и паричен кредит го оспорваме и по съдържание и автентичност. Докато останалите документи, по които доверителят ми не е страна по тях, ги оспорваме по автентичност. Поддържаме искането за назначаване на СГЕ на подписа на доверителя ми, но за да бъде спазена процедурата ищецът трябва да представи в оригинал договора за потребителски паричен кредит, защото ако не го представи, той се изключва от доказателствата по делото и съответно няма за какво да се извършва експертиза. Поддържам искането за СГЕ и размера на шрифта, тъй като противоречи на нравствените правила.

СЪДЪТ намира, че следва да се произнесе по искането на ответника за частично прекратяване на производството по делото.

Настоящото производство е образувано по повод искова молба от „К. И. И. БГ“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „П.

В.“ № 21, Бизнес център „Л. - 6“, ет. 2 чрез пълномощник – юрисконсулт Т. Ю. Х., против А. Х. А., с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „О. М.“ № 10, ет. 3, ап. 9, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищцовото дружество сумата в общ размер на 1708,87 лева, от които: 990 лева - главница, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на задължението; 298,98 лева - договорна лихва и 419,89 лева мораторна лихва, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 2146/2010 г. по описа на РС-Пазарджик.

Процесните суми се претендират въз основа на сключен на 19.01.2007 г. между „БНП П. П. Ф.“ ЕАД (с предишно наименование „Д. Ф. И.“ АД) и ответника договор за потребителски паричен кредит с номер PLUS-01028706.

Твърди се, че правният интерес на ищеца от депозиране на исковата молба произхожда от сключен на 15.05.2015 г. между „БНП П. П. Ф.“ ЕАД в качеството му на цедент и „К. И. И. БГ“ ЕАД в качеството му на цесионер, договор за цесия, по силата на който „БНП П. П. Ф.“ ЕАД е прехвърлило вземанията си по сключения с ответника А. Х. А. договор за кредит № PLUS-01028706 от 19.01.2007 г. на „К. И. И. БГ“ ЕАД.

С Определение № 374 от 09.02.2024 г., постановено по гр. д. № 3329/2023 г. по описа на РС Пазарджик, посоченото гр. д. № 3329/2023 г. по описа на РС Пазарджик е присъединено към настоящото гр. д. № 3235/2023 г. по описа на съда.

Производството по гр. д. № 3329/2023 г. по описа на РС Пазарджик е образувано по искова молба от „Ю. Б.“ АД, с ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр. С., район В., ул. „О. п.“ № 260 /правоприемник на „БНП П. П. Ф.“ С.А., клон България/, чрез пълномощник – юрисконсулт В. Г., срещу същия ответник - А. Х. А., с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „О. М.“ № 10, ет. 3, ап. 9. С исковата молба е предявен иск по чл. 422 от ГПК, с който също се иска да бъде признато за установено съществуването на вземането по заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 2146/2010 г. по описа на РС Пазарджик, дължими на основание договор за потребителски паричен кредит с номер PLUS-01028706

от 19.01.2007 г.

В исковата молба от „Ю. Б.“ АД също се твърди, че процесното вземане е прехвърлено с договор за цесия от 15.05.2015 г. на „К. И. И. БГ“ ЕАД. Именно поради последвалото прехвърляне на вземането се иска на основание чл. 228 от ГПК да бъде допуснато „К. И. И. БГ“ ЕАД да замени ищеца „Ю. Б.“ АД в производството. В случай, че не бъде допусната замяната на страна, се иска цесионерът „К. И. И. БГ“ ЕАД да бъде привлечен в качеството на трето лице помагач.

Видно от гореизложеното двете претенции са с идентичен предмет и ответник.

С молба вх. № 5890/06.03.2024 г. от „Ю. Б.“ АД страната заявява, че поддържа исковата си молба с оглед на това да не бъде обезсилена издадената заповед за изпълнение, тъй като това би бил неблагоприятно за цесионера „К. И. И. БГ“ ЕАД.

Съгласно разясненията, дадени в т. 10б на ТР 4/2013 г. на ВКС при настъпило частно правоприемство легитимиран да предяви иска е праводателят - заявител в заповедното производство, на когото съдът е дал указанията по чл. 415, ал. 1 ГПК, в случая това е ищецът „Ю. Б.“ АД в качеството му на правоприемник на „БНП П. П. Ф.“ С.А., клон България. Исковият процес продължава между заявителя и ответника по правилото на чл. 226 ГПК със съответно приложение и на нормите на 226, ал. 2 и ал. 3 ГПК. В случая е налице хипотезата на частно правоприемство по договор за цесия, настъпило след издаване на заповедта за изпълнение, като с предявяването на иска е създадена висящност на исковия процес от момента на подаване на заявлението, към който момент цедентът е бил носител на спорното право, поради което същият не предявява чужди права пред съда.

Цесионерът няма качеството на заявител и указанията по чл. 415, ал. 1 ГПК са дадени от съда на цедента, който е легитимиран да предяви иска. Независимо, че съгласно цитираното ТР искът би могъл да се предяви и от цесионера при спазване на срока по чл. 415, ал.1 ГПК, доколкото в случая искът е предявен и от цедента и се поддържа от него, съобразявайки функционалната връзка между заповедното и исковото производство и изричната разпоредба на чл. 422, ал. 1 от ГПК относно момента, от който искът се счита за предявен, съдът намира, че е недопустимо на страната на

ищеца да участват и цедента, и цесионера и с оглед гореизложените съображения производството следва да бъде прекратено по отношение на предявения от цесионера „К. И. И. БГ“ ЕАД иск.

С оглед постъпилата молба вх. № 5890/06.03.2024 г. от „Ю. Б.“ АД, с която се поддържа искането за замяна на страна по реда на чл. 228 от ГПК като цесионерът „К. И. И. БГ“ ЕАД замени цедента „Ю. Б.“ АД, доколкото за допускането на същото се изисква съгласие на всички страни, а в случая не се явява цесионерът, за да даде съгласие, това искане следва да се остави без уважение.

С горедокладваната молба от ищеца „Ю. Б.“ АД се поддържа искането за привличане на цесионера „К. И. И. БГ“ ЕАД по реда на чл. 226 вр. чл. 219 от ГПК като трето лице помагач. Исканията на ищеца „Ю. Б.“ АД за привличане на трето лице - помагач „К. И. И. БГ“ ЕАД, е направено в предвидения в нормата на чл. 219 ГПК срок и е основано на твърдения, от които се съди за наличието на правен интерес за ищеца от исканото привличане. Поради горното и съобразявайки разясненията в т. 10б на ТР 4/2013 г. на ВКС, съотнесени към настоящата хипотеза, съдът намира, че искането следва да бъде уважено.

По отношение искането на ответника за заплащане на разноски с оглед разпоредбата на чл. 78, ал. 4 от ГПК, съгласно която ответникът има право на разноски при прекратяване на делото, съдът намира, че разноски на ответника се дължат и такива следва да бъдат присъдени, съобразно представените доказателства за извършено плащане в претендирания размер от 470 лв. Доколкото размерът от 470 лв. е минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, то възражението за прекомерност е неоснователно.

С оглед на гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ГРД № 3235/2023 г. по описа на РС-Пазарджик, в частта, в която е предявен от „К. И. И. БГ“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „П. В.“ № 21, Бизнес център „Л. - 6“, ет. 2 чрез пълномощник – юрисконсулт Т. Ю. Х., против А. Х. А., с

ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „О. М.“ № 10, ет. 3, ап. 9, иск по реда на чл. 422 от ГПК за признаване за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищцовото дружество сумата в общ размер на 1708,87 лева, от които: 990 лева - главница, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното изплащане на задължението; 298,98 лева - договорна лихва и 419,89 лева мораторна лихва, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 2146/2010 г. по описа на РС Пазарджик.

Определението в частта на прекратяването подлежи на обжалване в едноседмичен срок от днес за ответника, а по отношение на ищите от връчване на съобщението за частично прекратяване на делото.

ОСЪЖДА „К. И. И. БГ“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „П. В.“ № 21, Бизнес център „Л. - 6“, ет. 2 чрез пълномощник – юрисконсулт Т. Ю. Х. ДА ЗАПЛАТИ на ответника А. Х. А. Ф., с ЕГН *****, с адрес гр. П., ул. „О. М.“ № 10, ет. 3, ап. 9 разноси в размер на 470 лв., представляващи адвокатско възнаграждение във връзка с подадената от „К. И. И. БГ“ ЕАД искова молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за замяна на страната на ищеца с „К. И. И. БГ“ ЕАД.

КОНСТИТУИРА в качеството на ТРЕТО ЛИЦЕ-ПОМАГАЧ на страната на ищеца „Ю. Б.“ АД - „К. И. И. БГ“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., бул. „П. В.“ № 21, Бизнес център „Л. - 6“, ет. 2.

След влизане в сила на определението за прекратяване делото да се докладва на съдията-докладчик за насрочване в з. з.

Протоколът написан в с. з., което приключи в 11:20 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____